Bogdan Bola · Follow
Yesterday at 1:38 PM ·

23 iunie 1941 a fost ziua în care locotenentul Agarici s-a acoperit de glorie, câștigându-și renumele de "Salvatorul Constanței". Celebra luptă pe care a purtat-o cu aviația sovietică a fost rememorată chiar de către Horia Agarici și povestită pe larg ziariștilor: „Până să se lumineze, lucram cu soldații și maiștrii mecanici la ultima punere la punct a avionului meu. Deodată, ne-am pomenit cu zgomot de avioane și de explozii la Constanța; curând după asta, cu flăcări și fum... Primul val de avioane de bombardament reușise atacul prin surpriză și lovise bine în regiunea portului. Antiaeriana a deschis un foc de iad, dar puțin cam târziu. Valul de avioane a plecat. (...) La următorul val de bombardiere, care a venit când începuse să răsară soarele, am primit comunicarea că pot pleca. Mi-am lăsat din reparat avionul, m-am urcat în celălalt, l-am încercat și am plecat." Este necesar să fac o precizare aici: în hangarele de la Mamaia se mai afla și un al doilea aparat Hurricane, tot în reparații. Acesta avea probleme cu supraîncălzirea motorului și putea fi folosit în zbor pentru perioade mai scurte...dar a fost tot ce a avut nevoie Agarici să intre în istorie! Împotriva tuturor regulamentelor, fără ordin și fără coechipier, cu un singur rezervor plin, acesta s-a înălțat în aer și a plecat la vânătoare!

Pilotul român își continuă povestirea: "Urcarea a fost ca în ascensor... Sus, și încă din timpul urcării, am căutat să întretai drumul valului de avioane, dar nu l-am mai găsit, cu toate că scormonisem și peste, și sub câteva valuri de nori de prin largul mării. Mă întorceam la aerodrom când observ în fața mea o formație de linii subțiri: avioane de bombardament, văzute din spate. Am pus viteză maximă, am luat ceva înălțime și, în atacuri, cu deschiderea focului de la numai 150 metri distanță și, cu continuarea lui până aproape de ciocnire, trăgând mereu, am doborât, în patru atacuri, în timp de circa un minut, trei avioane. Atacurile au fost atât de repezi încât, de exemplu, la primul avion doborât, s-au găsit numai vreo 36 de cartușe trase de mitraliorul din spate. Primul avion a aterizat, lovit în motoare, rezervoare și radiatoare, aproape de aerodrom, pe Peninsula Kituc, și personalul lui a fost capturat. Al doilea avion a intrat în vrilă și a căzut în mare, la circa 10 kilometri de Băile Mamaia, iar al treilea a aterizat forțat la Traian-Val; [și] echipajul [acestuia] a fost capturat. (...) [Avionul cu care am plecat] era al unui camarad și avea un defect la limitatorul compresorului, din care cauză, când am zburat cu el, au fost momente când a trecut în supraputere. Din acest motiv, după al doilea atac, a început să-mi arunce ulei pe geam, să se înfierbânte și să piardă putere, lucru pentru care am fost obligat să întrerup atacul la al treilea avion doborât pentru a nu strica motorul avionului meu".

Horia #Agarici a fost primul aviator român care a doborât trei bombardiere inamice într-o singură bătălie aeriană. O astfel de faptă de arme, exact la începutul războiului, a reprezentat o mană cerească în ceea ce privește moralul trupelor, ziarele și radioul prezentând pe larg acțiunea lui Horia Agarici, care a fost decorat cu "Coroana României" și "Crucea de fier" germană. Ba mai mult, în scurt timp, a apărut și un cântec compus de Gherase Dendrino pe versurile lui Păstorel Teodoreanu, care începea astfel: "A plecat la vânătoare Agarici/A plecat ca să vâneze bolșevici." Veteranii celui de-al Doilea Război Mondial își amintesc și acum cum îl fredonau atunci când avioanele cu cocardă tricoloră survolau linia frontului. Realistic vorbind, ar fi fost aproape imposibil pentru cele șase bombardiere să radă #Constanța de pe fața pământului, iar unora poate li s-ar părea ca fiind o exagerare supranumele de "Salvatorul Constanței", însă a fost exact ce aveam nevoie în acele prime zile de război. În aceeași zi, generalul Gheorghe Jienescu, șeful aeronauticii militare, a înțeles că a greșit presupunând că, pentru apărarea Dobrogei, erau suficiente unitățile de artilerie antiaeriană și a dat ordin ca Escadrila 53 Vânătoare să revină pe aerodromul Mamaia.

Cât despre Escadrila 53 vânătoare Mamaia, aceștia au intrat în legendă în același an 1941. Pentru că aviaţia sovietică evita să mai apară în regiunea #Dobrogei, comandantul escadrilei, căpitanul Emil Georgescu a obţinut aprobarea de la eşaloanele superioare să întreprindă misiuni de vânătoare liberă în teritoriul inamic.

La ora 06:00, o celulă formată din adjutanţii Rădulescu şi Popescu a decolat şi a pătruns în spaţiul aerian sovietic. Deasupra oraşului Ismail au angajat lupta cu cinci avioane şi au reuşit să doboare două. Au întâlnit apoi un număr mult mai mare de avioane inamice (circa 15). În lupta care a urmat, au mai fost doborâte încă trei aparate. Apoi, rămânând fără muniţie, piloţii români au revenit la #Mamaia.

Între timp, o baterie germană de artilerie antiaeriană a transmis comandantului Escadrilei 53 Vânătoare că cei doi piloţi români luptau în inferioritate numerică cu sovieticii. Celelalte aparate ale escadrilei au decolat eşalonat şi au purtat mai multe lupte aeriene.

La finalul zilei, escadrila a înregistrat zece victorii şi nicio pierdere, astfel: adjutant şef aviator Andrei Rădulescu – 3 avioane, adjutant stagiar aviator Constantin Popescu – 2 avioane, adjutant stagiar aviator Eugen Camenceanu – 1 avion, adjutant stagiar aviator Petre Cordescu – 1 avion, adjutant stagiar aviator Hânceanu (nou sosit) – 1 avion, adjutant stagiar aviator (rez.) Constantin Pomuţ – 1 avion, adjutant stagiar aviator (rez.) Nicolae Culcer – 1 avion. **See less**

DeMilked · Follow
Yesterday at 4:10 PM ·

A Simple Door Locking Trick Anyone Can Use